

EDPB-dokumenter

**Databeskyttelsesrådets dokument
om rammerne for koordineret håndhævelse
i henhold til forordning 2016/679**

Vedtaget den 20. oktober 2020

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

RESUMÉ

Definition

Rammerne for koordineret håndhævelse giver en struktur til koordinering af Databeskyttelsesrådets tilsynsmyndigheders årligt tilbagevendende aktiviteter (i dette dokument betegnes disse som en "årlig koordineret aktion"). Den årlige koordinerede aktion fokuserer på et forud defineret emne og giver tilsynsmyndighederne mulighed for at forfølge emnet under anvendelse af de aftalte metoder. Rammerne for koordineret håndhævelse leverer det proceduremæssige omrids, inden for hvilket den koordinerede aktion kan finde sted ("regelsættet").

Mål

Meningen med rammerne for koordineret håndhævelse er, at de på en fleksibel og velkoordineret måde skal lette fælles aktioner, lige fra fælles oplysnings- og informationsindsamlings tiltag til kontrolaktioner og fælles undersøgelser. Formålet med de tilbagevendende årlige koordinerede aktioner er at fremme overholdelse, at sætte de registrerede i stand til at udøve deres rettigheder, at skabe øget bevidsthed og/eller at øge tilsynsmyndighedernes viden.

Retsgrundlag

I henhold til artikel 61, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen skal tilsynsmyndighederne træffe foranstaltninger med henblik på et effektivt samarbejde med hinanden. Databeskyttelsesforordningens artikel 57, stk. 1, litra g), giver tilsynsmyndighederne til opgave at samarbejde med andre tilsynsmyndigheder, herunder gennem udveksling af oplysninger og gensidig bistand, med henblik på at sikre ensartet anvendelse og håndhævelse af databeskyttelsesforordningen.

Forholdet mellem rammerne for koordineret håndhævelse og databeskyttelsesforordningens kapitel VII

One-stop-shop-mekanismen påvirkes ikke af rammerne for koordineret håndhævelse og gælder altid i tilfælde af grænseoverskridende behandlingsvirksomhed. Gensidig bistand (databeskyttelsesforordningens artikel 61) kan anvendes som et værktøj inden for den årlige koordinerede aktion, men bør begrænses til den frivillige form, hvor det er muligt. Endelig er det muligt at anvende fælles aktiviteter (databeskyttelsesforordningens artikel 62) som en metode til udførelse af en årlig koordineret aktion, men også andre, mindre formelle metoder, er mulige.

Tidsramme

Den koordinerede aktion vil i princippet, og hvis ressourcerne tillader det, dække en periode på ét år. Hvis rammerne for koordineret håndhævelse vedtages i andet kvartal 2020, vil fokus for den første koordinerede aktion blive identificeret i de sidste to kvartaler af 2020, den koordinerede aktion vil blive gennemført i første og andet kvartal af 2021, og i tredje kvartal 2021 vil den endelige rapport blive udarbejdet, og en ny koordineret aktion forberedt.

Indholdsfortegnelse

RESUMÉ	2
1 Indledning	5
2 Hvad er rammerne for koordineret håndhævelse?	5
2.1 Sammenfatning af livscyklussen for rammerne for koordineret håndhævelse.....	6
2.2 Retsgrundlag og fordeling af kompetencer.....	7
2.3 Forbindelser med samarbejdsmekanismerne under databeskyttelsesforordningen.....	7
2.3.1 One-stop-shop-mekanismen.....	8
2.3.2 Gensidig bistand	8
2.3.3 Fælles operationer	9

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har —

under henvisning til artikel 70, stk. 1, litra u), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (i det følgende benævnt databeskyttelsesforordningen),

under henvisning til artikel 61, stk. 1, og artikel 57, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (i det følgende benævnt databeskyttelsesforordningen),

under henvisning til EØS-aftalen, særlig bilag XI og protokol 37 til EØS-aftalen, som ændret ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 154/2018 af 6. juli 2018, og

under henvisning til sin forretningsorden —

— VEDTAGET FØLGENDE DOKUMENT

1 INDLEDNING

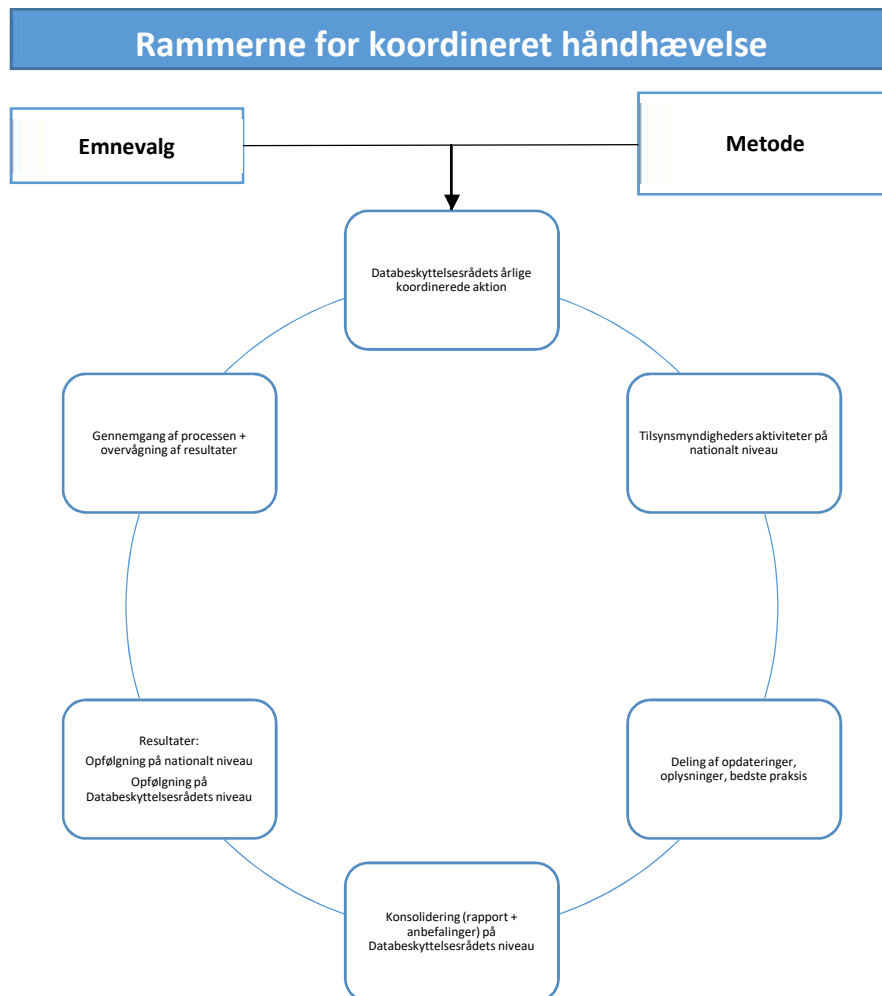
1. Det Europæiske Databeskyttelsesråd (Databeskyttelsesrådet) er et uafhængigt europæisk organ, som har til opgave at sikre en ensartet anvendelse af databeskyttelsesreglerne i hele Den Europæiske Union, og fremmer samarbejde mellem EU's databeskyttelsesmyndigheder. Databeskyttelsesrådet består af lederne af tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) eller disses repræsentanter.
2. Alle tilsynsmyndighederne har til opgave at føre tilsyn med og håndhæve databeskyttelsesforordningen, som er gældende fra den 25. maj 2018. Databeskyttelsesforordningen sikrer den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger og fremmer den frie udveksling af personoplysninger (databeskyttelsesforordningens artikel 1). Med henblik herpå opregner databeskyttelsesforordningen de registreredes rettigheder og pålægger dataansvarlige og databehandlere pligter — ikke blot med hensyn til at overholde de registreredes rettigheder, men også angående sikkerhedsrelaterede tekniske og organisatoriske foranstaltninger. Databeskyttelsesforordningen tildeler tilsynsmyndighederne en grundlæggende rolle i tilsynet med overholdelse af disse bestemmelser, såvel som en pligt til samarbejde mellem myndighederne og sammenhæng i deres beslutninger, som bidrager til fri udveksling af data medlemsstaterne imellem, hvilket fører til et harmoniseret europæisk rum med hensyn til databeskyttelse.
3. Databeskyttelsesrådet støtter sammenhæng i tilgangen gennem overensstemmelsesprocedurer, regelmæssige møder og (intern) vejledning. Herudover understreger databeskyttelsesforordningen samarbejdet mellem nationale tilsynsmyndigheder og indfører en one-stop-shop-mekanisme til sagsbehandling. Rammerne for koordineret håndhævelse, som introduceres i dette dokument, understøtter og bygger videre på samarbejdsmekanismerne i databeskyttelsesforordningen. Til forskel fra reaktiv handling (for eksempel behandling af klager) skal aktiviteterne inden for rammerne for koordineret håndhævelse være proaktive.

2 HVAD ER RAMMERNE FOR KOORDINERET HÅNDHÆVELSE?

4. Rammerne for koordineret håndhævelse giver en **struktur til koordinering af** Databeskyttelsesrådets tilsynsmyndigheders **årligt tilbagevendende aktiviteter** (i dette dokument betegnes disse som en "årlig koordineret aktion"). Den årlige koordinerede aktion fokuserer på et forud defineret emne, som deltagende tilsynsmyndigheder kan forfølge under anvendelse af forud fastlagte metoder.
5. Rammerne for koordineret håndhævelse er det grundlag, som den årlige koordinerede aktion bygger på ("regelsættet" for koordineret aktion). Hensigten med rammerne for koordineret håndhævelse er i bred forstand og på en fleksibel, men samtidig velkoordineret måde at lette fælles aktioner, lige fra fælles oplysnings- og informationsindsamlingsstiltag til kontrolaktioner og fælles undersøgelser. Dette vil i den sidste ende bidrage til overholdelse af databeskyttelsesforordningen og sikre borgernes rettigheder og friheder samt mindske risici fra tjenester baseret på nye teknologier inden for databeskyttelse.

2.1 Sammenfatning af livscyklusen for rammerne for koordineret håndhævelse

6. Livscyklusen for rammerne for koordineret håndhævelse, herunder den årlige koordinerede aktion, kan visualiseres således:

7. Som dette skematiske overblik viser, er rammerne for koordineret håndhævelse den struktur, inden for hvilken en årlig koordineret aktion kan finde sted. I princippet beslutter Databeskyttelsesrådet hvert år et emne for koordineret aktion og vedtager en tilhørende metode. Derefter bestemmer de nationale tilsynsmyndigheder omfanget af den nationale gennemførelse af den årlige koordinerede aktion og udfører den i løbet af — omtrent — et år. Deltagelse i den koordinerede aktion i et givet år er ikke obligatorisk, omend beslutninger angående emnevalg og metoder bør være så inkluderende som muligt for at maksimere tilsynsmyndigheders deltagelse i eventuelle vedtagne årlige koordinerede aktioner.
8. Mens den valgte årlige koordinerede aktion finder sted, deler de nationale tilsynsmyndigheder opdateringer om fremskridt, relevante oplysninger og — hvor det er relevant — bedste praksis. Alle nationale resultater vil blive samlet i en rapport på Databeskyttelsesrådets niveau, hvori de deltagende tilsynsmyndigheder giver anbefalinger til opfølgning på den årlige aktion (f.eks. opfølgende håndhævels tiltag på nationalt niveau eller vejledning på Databeskyttelsesrådets niveau). Efter at den

koordinerede aktion har fundet sted, og anbefalingerne er blevet fremsat, gennemgår de deltagende tilsynsmyndigheder processen i sin helhed for at finjustere rammerne for koordineret håndhævelse og forenkle koordinerede aktioner i de følgende år. Hvor opfølgende tiltag er blevet anbefalet, vil gennemførelsen heraf blive overvåget.

2.2 Retsgrundlag og fordeling af kompetencer

9. Databeskyttelsesforordningen er grundlaget og den myndighed, hvorunder den årlige koordinerede aktion udføres inden for rammerne for koordineret håndhævelse. Dette betyder, at anden relevant EU-lovgivning (såsom direktiv 2010/680) holdes uden for anvendelsesområdet. Databeskyttelsesforordningen både fastlægger aktiviteternes anvendelsesområde ("hvilken type manglende overholdelse tager vi fat på for bedst muligt at sikre de registreredes rettigheder") såvel som lovgrundlaget for, hvilke tiltag der kan tages. I den forstand giver det næsten sig selv, at anvendelsesområdet for alle Databeskyttelsesrådets og de nationale tilsynsmyndigheders tiltag bør høre ind under databeskyttelsesforordningens materielle og territoriale anvendelsesområde. Hertil er rammerne for koordineret håndhævelse og den årlige koordinerede aktion begrænset af grænserne sat af artikel 2 (materielt anvendelsesområde) og artikel 3 (territoriant anvendelsesområde) i databeskyttelsesforordningen.
10. Lovgrundlaget for rammerne for koordineret håndhævelse findes i artikel 57, stk. 1, litra g, som giver nationale tilsynsmyndigheder kompetence til at "samarbejde med andre tilsynsmyndigheder, herunder gennem udveksling af oplysninger og gensidig bistand, med henblik på at sikre ensartet anvendelse og håndhævelse af denne forordning". De nationale tilsynsmyndigheder, som deltager i den årlige koordinerede aktion, gør dette på grundlag af deres rådgivende myndighed samt overvågnings- og oplysningsopgaver beskrevet i databeskyttelsesforordningens artikel 57, stk. 1, og artikel 58, stk. 3. Yderligere kan tilsynsmyndighederne, hvis de beslutter at anvende deres myndighed til undersøgelse eller at træffe forholdsregler, gøre dette på grundlag af databeskyttelsesforordningens artikel 58, stk. 1 og 2.
11. Vender vi os til opdelingen af kompetencer mellem Databeskyttelsesrådet og de nationale tilsynsmyndigheder, antager rammerne for koordineret håndhævelse som udgangspunkt, at undersøgelse og håndhævelse af databeskyttelsesforordningen primært ligger hos de nationale tilsynsmyndigheder (jvf. databeskyttelsesforordningens artikel 58), hvorimod Databeskyttelsesrådet har til opgave at sikre konsistent eksekvering af databeskyttelsesforordningen (jvf. databeskyttelsesforordningens artikel 70). Med dette for øje er kun de nationale tilsynsmyndigheder ansvarlige for undersøgelser og opfølgende håndhævestiltag inden for deres respektive retsområder. Databeskyttelsesrådet stiller på sin side platformen til rådighed til deling og samling af nationale bestræbelser og påtager sig ansvaret, hvor resultaterne af den årlige koordinerede aktion kræver vejledning eller anbefalinger inden for de områder, der er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 70, stk. 1.

2.3 Forbindelser med samarbejdsmechanismerne under databeskyttelsesforordningen

12. Rammerne for koordineret håndhævelse og den årlige koordinerede aktion anfægter ikke funktionen af samarbejds- og sammenhængsmekanismerne i henhold til databeskyttelsesforordningen eller

Databeskyttelsesrådets og de nationale tilsynsmyndigheders øvrige opgaver og beføjelser. I eventuelle koordinerede håndhævelsestiltag bør der tages højde for kompetenceopdelingen mellem Databeskyttelsesrådet og de nationale tilsynsmyndigheder, så de opgaver og kompetencer, som de hver især er tildelt, udnyttes optimalt.

2.3.1 One-stop-shop-mekanismen

13. Alt-ét-sted regulerer de ansvarlige tilsynsmyndigheders samarbejde med hensyn til grænseoverskridende databehandling inden for EU. Alt-ét-sted tjener to formål: For det første at give de ansvarlige organisationer og behandlere mulighed for at henvende sig til en tilsynsmyndighed som det centrale kontaktpunkt for hele den Europæiske Union, og for det andet at give berørte personer en lokal forvaltning med den fornødne hjemmel og kompetencer til at hjælpe dem med at håndhæve deres databeskyttelsesrettigheder. Hvis en bestemt behandling anses for at være grænseoverskridende behandling som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 23, er anvendelse af one-stop-shoppen obligatorisk — selv i tilfælde, hvor denne grænseoverskridende behandling forefindes inden for rammerne af en årlig koordineret aktion. Hvis dette sker, bør procedurerne for behandling af grænseoverskridende sager følges, og den bedste fremgangsmåde bør fastlægges fra sag til sag.
14. Eftersom den årlige koordinerede aktion ikke bør medføre en urimelig byrde for en lille antal lokale tilsynsmyndigheder, og fordi alle deltagende tilsynsmyndigheder bør være kompetente til at undersøge de involverede dataansvarlige/databehandlere, bør det ikke fra starten være hensigten at udløse one-stop-shop-mekanismen under en årlig koordineret aktion. Imidlertid er det, afhængigt af den koordinerede aktions anvendelsesområde, muligt at one-stop-shop-mekanismen alligevel finder anvendelse, eksempelvis hvis det konstateres, at en dataansvarlig/databehandler under undersøgelse beskæftiger sig med grænseoverskridende behandling af relevans for emnet. Hvis dette sker, bør procedurerne for behandling af grænseoverskridende sager følges, og den bedste fremgangsmåde bør fastlægges fra sag til sag. Det bør bemærkes, at databeskyttelsesforordningens artikel 61 og 62 i disse sager kan anvendes som redskaber til at lette den (nyfundne) lokale tilsynsmyndigheds unødige byrde.

2.3.2 Gensidig bistand

15. Forpligtelsen til at yde gensidig bistand gælder for enhver sag, hvor en tilsynsmyndighed behøver hjælp fra en anden tilsynsmyndighed til at udføre sine opgaver. I alt væsentligt regulerer databeskyttelsesforordningens artikel 61 den anmodede tilsynsmyndigheds forpligtelser og følgerne ved manglende opfyldelse af disse forpligtelser. Databeskyttelsesforordningens artikel 61 kan udløses, uden at der er tale om grænseoverskridende behandling.
16. Databeskyttelsesforordningens artikel 61 og rammerne for koordineret håndhævelse er to særskilte instrumenter. Førstnævnte giver tilsynsmyndighederne mulighed for at anmode hinanden om hjælp vedrørende bestemte spørgsmål/sager. Sidstnævnte giver mulighed for, at flere tilsynsmyndigheder samtidig undersøger det samme problem i deres respektive lande, og udstikker en ramme, hvor de kan drøfte deres resultater og påtænkte nye skridt. Databeskyttelsesforordningens artikel 61 kan imidlertid anvendes som et værktøj inden for rammerne for koordineret håndhævelse til deling af resultater eller anmodning om oplysninger mellem de deltagende tilsynsmyndigheder — især den *frivillige* gensidige bistand tilgængelig med IMI-systemet. Fordi deltagelse er frivillig bør udløsning af en formel procedure for gensidig bistand undgås under anvendelse af rammerne for koordineret

håndhævelse og bør — i overensstemmelse med vejledningen for processen i artikel 61 — forbeholdes sager, hvor en uformel anmodning er umulig.

2.3.3 Fælles operationer

17. I databeskyttelsesforordningens artikel 62 fastsættes regler for tilsynsmyndighedernes fælles aktiviteter, herunder fælles undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger. En fælles aktivitet består i, at to eller flere tilsynsmyndigheder går sammen om at handle henimod et fælles aftalt mål. For at gøre dette stiller tilsynsmyndighederne deres ressourcer til rådighed, inklusive deres færdigheder og medarbejdere. Anvendelsen af databeskyttelsesforordningens artikel 62 er ikke begrænset til grænseoverskridende sager.
18. Til at skelne mellem rammerne for koordineret håndhævelse og en fælles aktivitet i henhold til artikel 62 er det vigtigt at erindre sig, at rammerne for koordineret håndhævelse er en bredere ramme, som giver tilsynsmyndigheder mulighed for at anvende forskellige metoder til at se nærmere på et forud bestemt spørgsmål på deres respektive nationale niveauer. Eksempler på sådanne metoder er udførelse af en fælles undersøgelse, gennemførelse af en kontrolaktion eller deltagelse i fælles oplysningskampagner. Udførelse af en fælles aktivitet som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 62 er også en af de metoder, der kan anvendes. Derfor udgør rammerne for koordineret håndhævelse de overordnede rammer, hvorunder databeskyttelsesforordningens artikel 62 kan anvendes som redskab for en årlig koordineret aktion. Af denne årsag behandles fælles aktiviteter ikke yderligere i dette dokument.

På Det Europæiske Databeskyttelsesråds vegne

Formanden
(Andrea Jelinek)